

Sygn. akt III Ca 1707/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SR (del.) Anna Hajda (spr.)

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa I. W.

przeciwko D. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt I C 872/11

1 oddala apelację;

2 zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Ca 1707/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 9 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił powództwo I. W. przeciwko D. P. o zapłatę kwoty 11.099 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy silnika oraz zakupu wtryskiwacza. Ponadto Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3117 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 331,89 złotych tytułem wydatków na wynagrodzenie biegłego.

Sąd pierwszej instancji ustalił, iż powódka I. W. w maju 2011 roku zleciła serwisowi (...) Sp. z o.o. w Z. naprawę samochodu J. (...). W serwisie stwierdzono, iż w pojeździe brakuje płynów w układzie chłodzącym, praca silnika jest nierówna, a skrzynia automatyczna nie przełącza biegów. Pracownicy serwisu wykonali diagnozę komputerową i stwierdzili brak ciśnienia w cylindrze czwartym silnika oraz uszkodzenie wtryskiwacza na tym samym cylindrze. Po naprawie głowicy pracownicy serwisu podjęli decyzję o zamianie wtryskiwaczy ze względu na techniczną konstrukcję silnika. Przełożono więc wtryskiwacz z pierwszego cylindra do czwartego. Powódka nie wyraziła zgody

na zakup oryginalnego wtryskiwacza w serwisie, gdyż oryginalna część była bardzo droga, ale zdecydowała się na zakup wtryskiwacza regenerowanego u pozwanego. Powódka wskazała pracownikom serwisu firmę pozwanego i zleciła zamówienie wtryskiwacza regenerowanego w jej imieniu. Wtryskiwacz zamówił na zlecenie powódki L. G., który był doradcą serwisowym i nadzorował naprawę samochodu powódki. W rozmowie telefonicznej z pracownikiem pozwanego podał model samochodu, rok produkcji i typ silnika oraz swój numer telefonu. Więcej informacji pracownik pozwanego nie żądał. Pracownik pozwanego dokonał regeneracji wtryskiwacza i sprawdził go na urządzeniu firmy (...). Po sprawdzeniu wydrukowany został protokół pomiarowy, z którego wynikało, iż regeneracja przebiegła pomyślnie.

Powódka odebrała zregenerowany wtryskiwacz i przywiozła go do serwisu. Za zregenerowanie wtryskiwacza powódka zapłaciła 299 zł. L. G. nie porównywał numeru nabitego na wtryskiwaczu z katalogowym uznając, iż zamówiony wtryskiwacz jest właściwy. W jego ocenie w przypadku wtryskiwacza regenerowanego numer na obudowie jest bez znaczenia, gdyż na skutek regeneracji ustawia się nowe parametry wtryskiwacza tak, aby pasował do danego typu silnika. Wtryskiwacz był bez zabrudzeń i pracownicy serwisu zamontowali go w pierwszym cylindrze. Następnie przeprowadzili diagnostykę pomontażową i komputerową, podczas których nie ujawniono nieprawidłowości. Diagnostyka przeprowadzona była stacjonarnie, silnik był badany na wolnych, średnich i wysokich obrotach, ale samochód stał, silnik nie był więc obciążony tak jak w czasie jazdy. Następnie doradca serwisowy odbył jazdę próbną, podczas której przejechał około 30 km. Podczas jazdy wszystko działało prawidłowo. Po jeździe próbnej samochód wrócił do serwisu i ponownie był kontrolowany. Samochód został wydany powódce, jednakże po godzinie powódka poinformowała, iż pojazd uległ awarii na autostradzie. Samochód został na lawecie przewieziony do serwisu (...) w Z., gdzie ustalono, iż nastąpiło wytopienie denka tłoka pierwszego cylindra z powodu podawania przez wtryskiwacz zbyt dużej dawki paliwa. W dniu 2 sierpnia 2011r. powódka zawiozła uszkodzony wtryskiwacz pozwanemu, wtryskiwacz został sprawdzony przez pracowników pozwanego, którzy ustalili, iż jest on uszkodzony. Powódka dokonała naprawy samochodu poprzez wymianę silnika, za którą zapłaciła łącznie 10.800 zł. Pismem z dnia 5 sierpnia 2011r. powódka odstąpiła od umowy sprzedaży wtryskiwacza i wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 299 zł jako ceny wtryskiwacza oraz kosztów wymiany silnika. Pozwany nie uznał roszczenia powódki podnosząc, iż towar wydany był zgodny z umową.

W silniku typ (...) i mocy 120 kW, zastosowanym w samochodzie powódki J. (...), powinny być zastosowane wtryskiwacze firmy (...) o numerze katalogowym (...) lub numerze fabrycznym producenta samochodu (...), mogącym być zamienionym na numer katalogowy dla samochodów marki M.(...). W samochodzie powódki został zamontowany wtryskiwacz marki B. o numerze (...), który stosuje się w silnikach o podobnej konstrukcji, lecz o innej charakterystyce pracy i mocy przy tej samej pojemności. Różnica pomiędzy wtryskiwaczami polega na innym kącie rozpylenia i stąd podczas jazdy silnika doszło do nieprawidłowego procesu spalania i przetopienia denka tłoka, co spowodowało uszkodzenie wtryskiwacza. Celem dobrania prawidłowego wtryskiwacza należy ustalić numer VIN pojazdu, a na jego podstawie numer katalogowy wtryskiwacza, również w przypadku wtryskiwacza regenerowanego.

Wskazany stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała, zeznań świadków oraz opinii biegłego sądowego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo podlega oddaleniu. Sąd I instancji wskazał, iż powódka w ramach umowy zawartej z serwisem (...) Sp. z o.o. w Z., dotyczącej naprawy samochodu, zleciła pracownikowi serwisu (...) ustalenie szczegółów umowy sprzedaży wtryskiwacza regenerowanego, którą zawarła z pozwanym. Zgodnie z opinią biegłego M. B., aby dokonać zamówienia prawidłowego wtryskiwacza konieczne był podanie numeru VIN samochodu. Z zeznań świadka L. G. wynika, iż podał on pozwanemu model samochodu, rok produkcji i typ silnika. Samo podanie typu silnika nie jest jednak wystarczające, gdyż konieczne jest jeszcze określenie jego mocy, a ta może być różna dla tego samego typu silnika i przy tej samej pojemności. W ocenie Sądu powyższe oznacza, iż pracownik serwisu nieprawidłowo wykonał zlecenie, którego się podjął, w postaci zamówienia wtryskiwacza regenerowanego pasującego do samochodu powódki. W ocenie Sądu L. G. nie podał pozwanemu numeru katalogowego wtryskiwacza, gdyż z całości jego zeznań wynika, iż uważał on, że w przypadku montażu wtryskiwacza regenerowanego numer ten nie ma znaczenia, a wtryskiwacz o innym numerze da się po prostu „przystosować” do innego samochodu. Brak wiedzy w tym zakresie potwierdza też fakt, iż pracownicy serwisu uznali,

ze wobec tego nie muszą weryfikować, czy pozwany wydał im prawidłowy wtryskiwacz, gdyż uważali, że numer na obudowie jest bez znaczenia. Z zeznań świadka L. G. wynika ponadto, iż nie podał on pracownikowi pozwanego także VIN -u pojazdu, a tym samym mocy silnika. Okoliczności te obciążają serwis (...) Sp. z o.o. w Z., gdyż skoro jako profesjonalista podjął się naprawy samochodu powódki i zamówienia wtryskiwacza, toteż jego pracownicy powinni byli dysponować wiedzą fachową odnośnie sposobu ustalenia, jaki wtryskiwacz jest do tego typu samochodu potrzebny. Nadto po wydaniu wtryskiwacza powinni byli sprawdzić, czy montują prawidłowy wtryskiwacz, tzn. z numerem katalogowym odpowiadającym mocy silnika. W ocenie Sądu Rejonowego skoro pracownik serwisu oznaczył cechy wtryskiwacza w taki sposób, iż nie można było dokładnie sprecyzować o jaki silnik spośród silników tego samego typu chodzi, to sprzedany przez pozwanego wtryskiwacz mieścił się w ramach umowy, a pracownicy serwisu po dostarczeniu wtryskiwacza powinni byli dokonać weryfikacji przed jego umieszczeniem w silniku, czy istotnie spełnia on wszystkie wymogi dla tego rodzaju silnika.

Zdaniem Sądu Rejonowego nie można przyjąć, aby pozwany odpowiadał za nieprawidłowości w zamontowaniu i uruchomieniu silnika, gdyż to nie on dokonywał tych czynności, nadto nie ponosi on odpowiedzialności za działania i zaniechania serwisu. Nadto – nawet przy przyjęciu założenia, że pozwany przyczynił się do sprzedaży nieprawidłowego wtryskiwacza, gdyż nie zażądał od serwisu wszystkich potrzebnych danych do jego wyboru - nie sposób przyjąć odpowiedzialności pozwanego za zamontowanie przez serwis nieprawidłowego wtryskiwacza w silniku samochodu powódki. Pracownicy serwisu mieli bowiem bezwzględny obowiązek sprawdzić, czy dostarczony przez powódkę wtryskiwacz jest odpowiedni, zanim zamontowali go w silniku. W ocenie Sądu zatem brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego a szkoda w postaci konieczności wymiany silnika.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając go w całości i zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego poprzez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności następujących przepisów:

- art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.07.2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, iż pozwany w przedmiotowej sprawie nie odpowiada wobec kupującego mimo, iż towar w chwili wydania był niezgodny w umowę;

- art. 4 ust. 2 ww. ustawy poprzez przyjęcie, iż skoro pracownik serwisu, któremu powódka w ramach zawartej umowy dotyczącej naprawy samochodu, zleciła ustalenie szczegółów umowy sprzedaży wtryskiwacza regenerowanego, którą zawarła z pozwanym, oznaczył cechy wtryskiwacza w taki sposób, iż nie można było dokładnie sprecyzować o jaki silnik spośród silników tego samego typu chodzi, to sprzedany przez pozwanego wtryskiwacz mieścił się w ramach umowy ;

- art. 8 ust. 4 ww. ustawy poprzez nieuwzględnienie faktu skutecznego odstąpienia powódki od umowy z pozwanym i niezasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów zakupu wadliwego wtryskiwacza i kosztów naprawy szkody spowodowanej jego działaniem;

- art. 471 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż nie zachodzą przesłanki do żądania przez powódkę naprawienia szkody w sytuacji, gdy pozwany wydał jej wadliwy wtryskiwacz ustalając jego numer katalogowy samodzielnie, mimo iż powódka wykazała, jaki wtryskiwacz potrzebowała zakupić, który to wtryskiwacz spowodował uszkodzenie silnika w samochodzie powódki;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż w niniejszej sprawie powódka nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy szkodą – w postaci kosztów wymiany silnika – a działaniem pozwanego, polegającym na nieprawidłowym wykonaniu zobowiązania i wydaniu powódce towaru niezgodnego z umową, który był jedyną przyczyną uszkodzenia silnika w samochodzie powódki oraz, iż skoro pracownik serwisu, któremu powódka w ramach zawartej umowy dotyczącej naprawy samochodu, zleciła ustalenie szczegółów umowy sprzedaży wtryskiwacza regenerowanego, którą zawarła z pozwanym, oznaczył cechy wtryskiwacza

w taki sposób, iż nie można było dokładnie sprecyzować o jaki silnik spośród silników tego samego typu chodzi, to sprzedany przez pozwanego wtryskiwacz mieścił się w ramach umowy.

W konkluzji skarżąca wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 11.099 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jako bezzasadna nie mogła zostać uwzględniona. Sąd Okręgowy uznaje wyrok Sądu I instancji za słuszny i odpowiadający prawu.

Sąd Okręgowy podziela w całości i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, ponieważ znajdują one oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sąd I instancji nie uchybił zasadom logicznego rozumowania czy też doświadczenia życiowego. Wnioski tego Sądu co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie, a zaoferowanych przez obie strony sporu. Zarzut skarżącego w tym zakresie stanowi jedynie polemikę z ustaleniami Sądu Rejonowego, niepopartą żadnymi przekonywującymi argumentami.

Także zarzuty naruszenia prawa materialnego nie zasługują w ocenie Sądu Okręgowego na uwzględnienie.

Powódka żądanie zwrotu ceny w wysokości 299 zł wywodziła z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2002r. o szczególnych zasadach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego, podnosząc, iż pozwany jako profesjonalista powinien był wydać jej towar zgodny z umową, skoro zaś tego nie uczynił powódka miała prawo od umowy odstąpić. Skuteczne odstąpienie od umowy rodzi obowiązek zwrotu przez obie strony spełnionych świadczeń stosownie do treści art. 494 k.c. Z uwagi na okoliczność, iż wtryskiwacz, który został wydany powódce przez pozwanego uległ uszkodzeniu, niemożliwym stało się uczynienie zadość temu obowiązkowi przez powódkę. Wobec powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego koszt zakupu wtryskiwacza mieści się w zakresie szkody i żądanie jego zwrotu wraz z kosztem naprawy silnika podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek odpowiedzialności określonej w art. 471 k.c.

Stosownie do ogólnej reguły dowodowej wynikającej z art. 6 k.c., przy uwzględnieniu brzmienia art. 471 k.c., to na wierzycielu, a zatem na powódce występującej z roszczeniem odszkodowawczym ciąży dowód podstawowych przesłanek roszczenia. Powódka winna więc wykazać nie tylko istnienie i rozmiar szkody oraz fakt, że szkoda powstała w wyniku nienależytego wykonania zobowiązania, ale także związek przyczynowy między nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. Ustalenie związku przyczynowego polega na badaniu istnienia pomiędzy kolejnymi faktami obiektywnego powiązania oraz rozważeniu czy to powiązanie można traktować jako normalne tj. typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy. Ocena czy skutek jest normalny powinna być oparta na całokształcie okoliczności sprawy oraz wynikać z zasad doświadczenia życiowego oraz zasad wiedzy naukowej czy specjalnej.

Jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy powódka nie wykazała istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego a powstałą szkodą. W niniejszej sprawie nie można tracić z pola widzenia bardzo istotnej okoliczności, iż powódka dokonywała naprawy samochodu w autoryzowanym serwisie, któremu zleciła także ustalenie szczegółów umowy sprzedaży wtryskiwacza odpowiedniego do jej samochodu. Należy w całej rozciągłości podzielić rozważania prawne Sądu I instancji i jego wnioski w zakresie w jakim wskazał, iż nawet przy przyjęciu założenia, że pozwany przyczynił się do sprzedaży nieprawidłowego wtryskiwacza, gdyż nie zażądał od serwisu wszystkich potrzebnych danych do jego wyboru - nie sposób przyjąć odpowiedzialności pozwanego za zamontowanie przez serwis nieprawidłowego wtryskiwacza w silniku samochodu powódki. Pracownicy serwisu mieli bowiem bezwzględny obowiązek sprawdzić, czy dostarczony przez powódkę wtryskiwacz jest odpowiedni, zanim zamontowali go w silniku. Od podmiotu profesjonalnego, jakim niewątpliwie jest autoryzowany serwis należy oczekiwać, iż wie jaka konkretnie

część jest potrzebna dla prawidłowego funkcjonowania pojazdu i przed przystąpieniem do montażu dokonana rzetelnego sprawdzenia, czy dostarczona klientowi część jest zgodna z zaleceniami producenta. Tymczasem jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, L. G. nie podał pozwanemu numeru katalogowego wtryskiwacza, gdyż z całości jego zeznań wynika, iż uważał on, że w przypadku montażu wtryskiwacza regenerowanego numer ten nie ma znaczenia, a wtryskiwacz o innym numerze da się po prostu „przystosować” do innego samochodu. Brak wiedzy w tym zakresie potwierdza też fakt, iż pracownicy serwisu uznali, że wobec tego nie muszą weryfikować, czy pozwany wydał im prawidłowy wtryskiwacz, gdyż uważali, że numer na obudowie jest bez znaczenia. Wszystkie wskazane okoliczności obciążają serwis, w którym powódka dokonywała naprawy samochodu.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalono apelację powódki jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w wysokości 1200 zł, zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

SSR(del.) Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera